

Skalní sochy dráždící fantazii

KAMENNÉ ÚTVARY V OKOLÍ BULHARSKÉHO KARDŽALI MAJÍ TISÍCE PODOB

Být každý den na svatbě je pro obyvatele Zimзелenu, Povetu a Dobrovolce běžná záležitost. Svatba je ovšem Kamenná a jedná se o pozoruhodný přírodní útvar. V okolí města Kardžali v podhůří Východních Rodop je podobných skal několik.

Že vám jméno řeky Arda, tekoucí z bulharských Rodop podél tureckých hranic, nic neříká? To jste asi nikdy nečetli žádné mayovky! Legendární autor dobrodružné literatury Karel May mimo to, že stvořil náčelníka Apačů Vinnetoua, procestoval v několika románech s věrným Karou ben Nemsím severní Afriku, Malou Asii a Balkán. Jedna z jeho knih se odehrává i v balkánských roklích a také v údolí této řeky.

Vydejte se sem však za docela jiným cílem, než je náprava padouchů. Takové přírodní zajímavosti jako zde jen tak někde nespátříte.

FOTO: ARCHIV

Kamenné hříby se nacházejí u vesnice Beli Plast, asi dvacet kilometrů severně od Kardžali.

Město tureckého generála

Arda protéká i městem Kardžali s asi 45 tisíci obyvateli, ležícím jen o málo výše než Praha – asi 240 m. Jméno Kardžali se prvně objevuje v osmanských dokumentech ze 17. století (předtím se nazývalo Žerkovo) a pochází od tureckého vojevůdce a generála Kardži Aliho. Vliv turecké kultury a života zůstal silný i po roce 1912, kdy město získala bulharská armáda.

Město leží u dvou vodních přehrad: Studen Kladenec a Kardžali. Za návštěvu stojí vedle městské zahrady, dávne mešity a staré obchodní čtvrti, kde předvádějí své umění různí řemeslníci, především Historické muze-

um. Rozsáhlá expozice, rozložená do několika pater, obsahuje mimo jiné maketu místního obydlí z doby 4000 let př. n. l., tradiční dílny nebo dobové kroje. Město totiž leží v místech starodávného osídlení. Nedávne archeologické průzkumy ruin dokonce potvrdily existenci 4000 let starého rodopského chrámu a pevnosti ve skále v Perperikonu, sotva 15 kilometrů na sever od města. V prvním patře muzea jsou umístěny minerály, krystaly a zdokumentována je přírodní historie Východních Rodop.

Samotné město bohužel ztratilo hodně ze svého původního kouzla. Zmizely dávne úzké uličky s tureckými oficíry ze starých fotek

a panorama města výrazně ovlivnily několikapodlažní paneláky.

Osudně krásná nevěsta

Zimзелен je malá vesnice na kopci, kde žije asi sto dvacet obyvatel. Povet je ještě menší. Z Kardžali sem jezdí autobus, ale zdatný chodec cestu zvládne pěšky asi za hodinu. Důvodem k návštěvě je přece Kamenná svatba.

Je krásný den a roklí kráčí zástup svatebčanů. Ženich s nevěstou, rodiče, svědkové, družičky. Vítr nadzdvihne dívce závoj. A tu ženichův bratr zvolá:

krásná nevěsta, kéž by byla moje. Za hříšná slova následuje tvrdý trest. Všichni na místě zkamení. Aspoň to tak tvrdí pověst. Podle jiné se zas tak nelibě vyjádřila ženichova matka...

Rozevláté dynamické skály plné barev skutečně připomínají lidské postavy. Geologové ovšem tvrdí, že pocházejí z tufu a vznikly před 40 miliony let, kdy sopečná erupce vyzdvihla pevninu z moře. Zbytek pak dotvořily prudké deště i větry, které v méně odolných horninách vymodelovaly různé tvary. Skály jsou zbarveny odstíny červené, zelené a modré, o což se postaraly různé příměsi v hornině.

